

Kul.
Korte verhalen
met een
boodschap.

Kul.
Korte verhalen
met een
boodschap.

Laurens van Lieshout

Schrijver: Laurens van Lieshout

Coverontwerp: Laurens van Lieshout

ISBN: 9789463673938

© 2018 Laurens van Lieshout

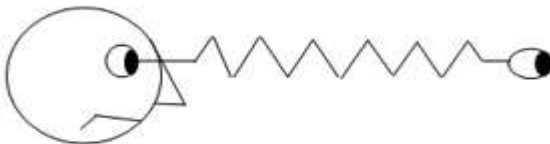
Introductie.

Bij het schrijven van '50 nog niet beantwoorde vragen' en 'Een duurzame toekomst in harmonie of expansie?' zijn er tal van vragen gerezen. Vragen waarop ik geen antwoord heb. Deze vragen zijn in deze bundel in een verhaalvorm weergegeven. Deze verhalen zijn min of meer een inleiding op de vraag. Een voorbeeld is het verhaal van 'De laatste baby.' Wat zou er gebeuren als de kwaliteit van ons zaad achteruit blijft gaan? Een ander voorbeeld is het verhaal 'Fuc'. Waarom verzekeren we ons? In dit schrijven zijn al deze verhalen gebundeld. De lezer wordt voor meer informatie omtrent het kader van de vraag verwezen naar het boek 'Een duurzame toekomst in harmonie of expansie?' (ISBN 9789462549722 2013 / EPUB ISBN 9789462545601) Bij elk verhaal staat een verwijzing naar het boek 'HE' met vermelding van het hoofdstuk en/of de verwijzing van de vraag 'V ..'.

Opdat de lezer van deze korte verhalen kennis kan nemen zijn deze gepubliceerd.

Mogelijk dat dit schrijven de lezer aanzet om na te denken over de stelling en/of de vraag. Waarom verliezen we de waaromfase? (De waarompil.) In ieder geval wens ik de lezer veel leesplezier.

Laurens van Lieshout.

Het 3de oog

Leeswijzer

De verhalen kunnen in willekeurige volgorde gelezen worden.

Voorwoord.

Toekomst. Wie is er niet in de toekomst geïnteresseerd? Vanuit mijn honger naar het weten, het begrijpen van de wereld om mij heen, het begrijpen hoe de dingen in elkaar zitten: altijd heb ik me bezig gehouden met de toekomst. Om in mijn levensonderhoud te voorzien ontwerp ik apparaten. Al deze ontworpen apparaten zijn antwoorden op gerezen problemen of zijn uitdagingen die moeten worden vervuld. Eigenlijk voel ik me veel meer een probleemoplosser dan een ontwerper. Om mijn gedachten tot rust te brengen heb ik me noodgedwongen bezig gehouden met iets anders. Iets anders wat mijn hoofd tot rust bracht. Wat ik gedaan heb wordt het best omschreven in het volgende verhaal "Slaapmutsje".

Het product van het tot rust brengen van mijn gedachten zijn verwoord in deze verhalenbundel. Om de bundel een kapstok te geven heb ik de naam Kul gebruikt. Waarom Kul? Gewoon omdat het lekker bekt. Volgens Wikipedia is Kul: Oudnederlands voor een 'mannelijke roede', een "jongeman" dan wel "ventje" of onzin. Laat ik het maar op het laatste houden.

Dankwoord.

Mijn dank gaat uit naar mijn vrouw Annelies. Zonder haar had ik dit nooit kunnen realiseren. Ook de hulp van Ton op taalkundig gebied was meer dan welkom.

Inhoud	6
Slaapmutsje	11
Dommeldal	12
Okselzweet	15
Lenen	17
Ultiem genot	19
Fuc	20
Artefact	23
Ollandernaar	28
Monorail	32
De test	35
De jagers	37
Zeer koude winter	43
Het scharrelei	44
Opbellen	45
1 op 2	46
Toeval	48
Simplicity	50
R&R&R	52
Symbiose	54
De waarom pil	55

Replicator	57
Jong volwassen	58
Virtueel	59
Obecalp	61
Onthaasten	63
Liefde	66
De mobiliteit cirkel van het leven	68
Oeps!	71
Immuun	73
Judit	75
Zwart & Wit.	79
NIZNO	80
Verdriet	83
Voetstoof	85
Terug naar de basis	87
Pinda	93
Loopschoen	97
Kuil	99
Rijexamen	100
De eerste farao	103
De laatste baby	107
De vlam	109

Eindfeest	111
GOD	114
De Harrisson barrière	116
Het derde oog	120
ORO	122
Voelpak	125
Zeemeeuwen	127
ZIEL	131
Eva's kind	138
UFO	141
Begrenzer	142
Plato's grot	144
Verzekeringen	146
Kwantumsprong	148
Het BakjeLeegBakjeVol system	150
Oren	152
Geia	155
Het voorstel	157
Droom	165
Macht	166
Zelfportret	170
Wipneus	172

Space-sex	173
220-220	175
De Keuze	180
Levenskwaliteit	182
Nedog	187
Kwaliteit	189
CDR	190
Consumisme	191
De standwerkster	192
Sleutelkind	194
Weten doet een beroep op je geweten.	196
Teleportatie	197
Democratie	199
Datacompressie	201
Net goed	203
Eindige software	205
Rozenkrans	207
HET WIEL	209
Lessen.	221

Slaapmutsje

HE Voorwoord

Het zit in mijn hoofd. Af en toe komt het weer boven drijven: het idee, de vinding, de stelling, het probleem, het ...

Steeds vraag ik me af: "Waarom laat het me niet los?", "Zit het in mijn bloed?" Het komt op de meest dwaze momenten naar boven drijven. Als er ik er over nadenk, drijft het meestal naar boven, als ik me probeer te ontspannen. Het is dan net alsof er een deur open gaat. Het is alsof de eenmaal in beweging gezette machine niet meer gestopt kan worden, de brand niet meer geblust. Als ik met geweld de voordeur sluit komt de aanwezige energie er door de achterdeur weer uit. Het cirkelen, het ronddraaien van mijn geest maakt me onrustig en rustig. Rustig omdat het me afleidt van de dagelijkse sleur en onrustig omdat het spanningen in mij oproept. Spanningen die bijna niet te beheersen zijn.

Door het creëren van een ander probleem ontstaat er opnieuw spanning. Spanningen die de energie opwekken om ... Spanning die spanning elimineert. Alsof materie en antimaterie bij elkaar komen en in een geweldige explosie uitdoven in niets.

Dommeldal

V47 Is stroom op te slaan?

Het moest het hoogste gebouw worden. Het was een prestigieuze project. Zo een hoog gebouw heeft ook een groot fundament nodig. Het is als met een boom. Wat je boven de grond aan bladeren ziet zit ook in de vorm van wortels in de grond. Er werd een damwand de grond in geslagen. Met behulp van deze damwand was het mogelijk om te graven onder het grondwaterpeil. Eerst kwam het grove werk. Een afrijhelling zorgde ervoor dat de vrachtauto's en de graafmachines in de kuil konden komen. Langzaam, meter voor meter, werd de kuil dieper. Eerst kwam de rotzooi van de afgelopen decennia naar boven. Plastic, radio's, meubilair, flessen en allerlei voorwerpen van de weggooimaatschappij zagen na tientallen jaren weer het levenslicht. Naarmate de kuil dieper werd kwam je verder terug in de tijd. In de laag die bij de tweede wereldoorlog hoorde werd een grote partij granaten gevonden. De explosieve opruimingsdienst moest er nog bijgehaald worden. In de 1e wereldoorlog-laag werden nog mosterdgasgranaten gevonden. Dit nieuws had de wereldpers gehaald. Reporters en filmploegen uit de gehele wereld waren naar het Dommeldal afgereisd om de granaten te aanschouwen. Men was verwonderd over de goede staat waarin de granaten zich bevonden. Hierna was het rondom de bouwput een tijdje stil geweest. Behoudens wat potten en pannen had men niets bijzonders ontdekt. In de laag die hoorde bij de prehistorie waren er stenen bijlen en vuurplaatsen gevonden. Een teken dat er toen al bewoning was in het Dommeldal. Enkele lagen dieper waren de dinosauriërs aan de beurt. Nu kwamen de wetenschappers in grote getallen op de bouwput af. Er werd een nieuwe dinosaurussort ontdekt. De 'Dommelaar' werd deze

ontdekte soort genoemd. Weken en weken verstreken. Toen op een maandagmorgen, laat in augustus stootte de graafmachine ergens op. Het was hard en groot. Onmiddellijk werd de machine stop gezet. Met een bezem werd een stuk van het voorwerp blootgelegd. De voorwerker werd erbij geroepen. Binnen een mum van tijd stond de gehele graafploeg rondom het gedeeltelijk blootgelegde voorwerp. In de namiddag was de pers gearriveerd. 's Avonds op "on primetime" werd het wereldnieuws gehaald. "In het Dommeldal is een bijzonder voorwerp ontdekt". Het moet miljoenen jaren oud zijn. "Live" werd er verslag gedaan van het verder blootleggen van het voorwerp. Al gauw gingen de wildste geruchten de ronde. Van een grap tot de heilige graal. De specialisten werden geraadpleegd. De bijbel werd geciteerd. Mythen werden in verband gebracht met het voorwerp. Je kon het zo gek niet bedenken of iemand had er wel een theorie over. Maanden verstreken. Het werd weer rustig in de pers. De aandacht was alweer gericht op andere belangrijke dingen. De wetenschap nam nu het heft in handen. Studiegroepen werden geformeerd. Symposia en ander studiebijeenkomsten werden er aan gewijd. Subsidiepotjes werden aangesproken. Echter na tientallen jaren werd het ook hier stil.

Op een dag werd er bij mij aangebeld. Een oudere heer met kort grijs geknipt haar stond voor de deur. Hij had een oude schooltas in zijn hand. Ik maakte de deur open. Hij stelde zich voor als Dr. Stone van het oudheidkundig museum uit de grote stad. Hij verontschuldigde zich dat hij mij stoorde. Echter men, beter gezegd ze, hadden mijn hulp nodig. Ze hadden mijn naam gevonden in de computer. Ze waren op zoek geweest naar de meest creatieve persoon in de wereld. Uit het vergelijk van de scores van allerlei testen, van de gearchiveerde schoolresultaten en uit de DNA databank was mijn naam gerold. Ik was de kandidaat die erachter kon

komen wat het voorwerp eigenlijk was. Dr. Stone maakte zijn oude schooltas open en haalde er een voorwerp gehuld in enkele kranten uit. Langzaam, langzaam, verwijderde hij laag voor laag. Het voorwerp straalde hem tegemoet.

Wat is het? Waarvoor dient het?

Okselzweet

V33 Bepalen geuren ons gedrag?

Morgen gaat het gebeuren. Een week geleden had ik me aangemeld en mijn okselzweet opgestuurd.

Vanmorgen vroeg heb ik de tramtrein op luchtbanden genomen. De tramtrein heeft me zeer snel naar het centrum van de stad gebracht. In het centrum heb ik toen vervolgens de zweeftrein, die me naar de hoofdstad brengt, genomen.

Twee jaar had ik ervoor gespaard. Alles wat ik missen kon had ik hiervoor opzij gezet. Een maand geleden had ik de benodigde een duizend credits bij elkaar gespaard. Toen heb ik het geld overgemaakt.

Met de ouderwetse briefpost had ik een instructiebrief van ze gekregen. In deze ouderwetse brief, een soort handleiding, werd verteld hoe de procedure was. Ik mocht me twee dagen niet wassen. Na twee dagen moest ik met een groot wattenstaafje goed onder mijn oksel wrijven. Dit wattenstaafje moest ik in een bijgevoegde luchtdichte retourenvelop naar ze opsturen.

In het instituut werd mijn zweet, wat in het wattenstaafje zat geanalyseerd. Ze ontleedden dit zweet tot op het bot en stopten deze gegevens vervolgens in een grote databank. Door gericht naar gemeenschappelijke paren, in deze grote databank, te zoeken konden ze passende koppels vinden. In het verleden hadden wetenschappers vastgesteld dat de uitdrukking “de liefde gaat door de maag” meer was dan een loze kreet. Het bleek dat de geurprofielen van paren, die het lang met elkaar uithielden, naadloos op elkaar pasten. Mijn okselzweet moest voldoende geurstoffen bevatten.

Eindelijk arriveerde ik bij het kolossale gebouw. De marmeren treden waren zo breed dat ik twee passen per trede nodig had om boven te komen. In de ingang stond een geüniformeerde bewaakster. Ze vroeg vriendelijk of ze me helpen kon. Ik liet haar mijn uitnodiging zien. Ze begeleidde me persoonlijk naar de grote ontvangsthal. In deze comfortabele wachtkamer zaten een vijftigtal mensen. Zou mijn levenspartner hier bij zitten?

Hoe ruikt je partner?

Lenen

HE Trend; Opkomst tweede en ondergang eerste wereld.

Hij had het goed voor elkaar. Hij had twaalf vrouwen die voor hem werkten. Werkneemsters noemde hij ze. Hij kon er zeer goed van leven. Ze kwamen binnen onder valse voorwendsels. Als au pair, hotel personeel, winkelmeisje of hulp in de huishouding. Door plaatselijke advertenties in de krant, de kleintjes, en door mond op mond reclame werden ze als magneten aangetrokken. Ze werden ook nog door hun ouders aangemoedigd om in het beloofde land, het land van melk en honing, te gaan werken. Ze waren niet ouder dan 17 jaar en waren dus op hun best. Lichamelijk op het toppunt en geestelijk nog plooibaar.

Na een lange bustocht kwamen ze altijd midden in de nacht, meestal op een achteraf gelegen industrieterrein, aan. Snel stapten ze over in een klein transportbusjes met geblindeerde ramen. Een transport busje met geblindeerde ramen. Ze werden naar een gore achterbuurt gebracht.

Hier werden de meisjes geestelijk en lichamelijk vernederd. Alle papieren en het geld werd van hen afgepakt. Ze werden een voor een door hem verkracht en werden er fijntjes op gewezen dat ze bedonderd waren en dat hij ze gered had door hun schuld af te betalen. Ze stonden dus bij hem in het krijt. Hij beschouwde het als een lening. Een lening die ze moesten afbetalen. Als de lening afgelost was dan waren ze vrij en kregen ze de papieren weer terug.

Zo belandden ze achter de ramen. Alles wat ze verdienden moesten ze aan hem geven. Ze moesten hun schuld aflossen. Hij zorgde ervoor dat de kosten behoorlijk opliepen. De

kosten voor de huur, en voor het eten. De kosten voor de sigaretten en de make-up, plus de kosten voor de zo noodzakelijke voorbehoedsmiddelen.

Hij zorgde er ook voor, om ze nog meer afhankelijk te maken, dat ze aan de drugs gingen, die hij hen gratis verstrekt . Ze traptten dan onherroepelijk in de val.

Het was voor de meisjes onmogelijk om de schuld af te lossen. Ze raakten steeds meer afhankelijk van hem. Als ze, na een vijftal jaren, lichamelijk en mentaal aan hun eind waren dan dumpte hij hen in de nacht ergens in een vreemde grote stad. De schuld was afgelost. Ze waren vrij. Ze moesten het verder maar uitzoeken.

Als ze na veel omzwervingen met of zonder de hulp van de autoriteiten weer veilig thuis waren dan zwegen ze er over. Ze schaamden zich. Ze drukten “het verschrikkelijke” mentaal weg. Er werd niet over gepraat. Het was een periode die geforceerd vergeten werd. Ze waren naïef geweest. Het was hun eigen schuld.

Is lenen een moderne vorm van slavernij?

Ultiem genot

V30 Waarom wordt de tijdsbeleving naarmate je ouder wordt anders?

Ik liep er toevallig tegenaan. Ik heb er een groot bedrijf aan over gehouden. De klandizie is zo groot en groeit nog steeds. Ik heb al de helft van de bevolking als klant.

Het idee was eigenlijk zo eenvoudig dat ik nog steeds niet begrijp waarom er niemand op gekomen was. Een kind kan de was doen. Wat blijkt, als je aangename dingen doet dan lijkt het alsof de tijd sneller gaat. Je gaat er zo in op, je geniet, je bevredigt je behoeften, je vergeet de tijd. Het blijkt dat je hersenen op dat moment overspoeld worden met "aangename signalen" Deze aangename signalen verschillen niet van onaangename signalen zoals pijn. De hersenen willen dat aangename stroom signalen instant houden. Van onaangename belevissen willen ze zo snel mogelijk vanaf. Het verschil tussen onaangenaam en aangenaam is eigenlijk heel subtiel. Het is het draadje wat aan een ander contact zit. Om de aangename stroom signalen langer te laten verlopen zijn er twee mogelijkheden. De ene oplossing is om de draadjes om te leiden en de andere oplossing is om de hersencomputer stil te zetten. Het omleiden van de draadjes leek me niet eenvoudig. Dus bleef er maar één oplossing over. Het ultieme bevriezen van de aangename herinnering. Het stilzetten van de hersencomputer. Ze stierf met een glimlach op haar lippen.

Fuc

HE Trend; Individualisering

Hij had het verhaal gehoord van een journalist in de kroeg. De journalist was bezig met een essay over beroepen. In dit essay werden de meest uiteenlopende beroepen beschreven. De journalist deed dit in opdracht van een regionale krant. Deze krant gebruikte de essays als bladvulling in de wat rustiger tijden. De komkommertijd. De journalist was bij toeval gestuit op het beroep van "FraudeVerzekeringsControleur" Omdat dit een behoorlijk lange naam was gebruikte men de afkorting FVC. Zoals je begrijpt werd dit al gauw vertaald in het woord "fuc". Om het verhaal goed te vertellen moet ik je eerst de achtergronden, het kader waarin dit verhaal speelt, verduidelijken.

Verzekeringen zijn een "big booming business". Verzekeringen sluit je af bij verzekeringsmaatschappijen. Zoals ook in de gokhuizen is bij de verzekeringen alles gebaseerd op de kansberekening. Wat is de kans op het krijgen van een ongeluk? Wat is de kans op het winnen van de lotto? Dus in de directie van de verzekeringsfirma's zitten mensen die behoorlijk verstand hebben van statistieken en kansberekeningen. De premies van de verzekeringen worden berekend op basis van wiskundige berekeningen. En hierin zitten variabelen. Deze variabelen worden bepaald door meting. Hoeveel auto's zijn er? Hoeveel ongelukken zijn er de afgelopen jaren geweest? Hoeveel is de kans op een blikseminslag? Kun je het nog volgen?

Om de verzekeringen aan de man te brengen heb je speciale mensen nodig: Verkopers. Verkopers die je het blijde gevoel geven dat het broodnodig is voor je gezonde nachtrust. Ik ben

blij dat ik die verzekering heb afgesloten, stel je eens voor dat!!

Als er dan iets gebeurt moet de verzekeringsmaatschappij uitbetalen. De winst, datgene waar een verzekeringsmaatschappij van leeft, is het verschil tussen de inkomsten, verkregen uit de afgesloten polissen min de uitkeringen met aftrek van de kosten die dit alles met zich meebrengt.

Op zich klinkt dit heel eenvoudig ware het niet dat er rekening gehouden moet worden met de menselijke inventiviteit. Deze menselijke inventiviteit eet de winst van de verzekeringsmaatschappijen op. Daarom hebben de verzekeringsmaatschappijen het beroep van "FraudeVerzekeringsControleur" (FVC) geïntroduceerd. De fuc'er.

Jan is zo een fuc'er. Hij werkte al twintig jaar bij de firma. Ze zeiden dat hij aan het "angstzweet" kon ruiken of iemand loog. Je kon liegen dat het gedrukt was. Jan doorzag het.

De journalist die bezig was met het schrijven van een essay over beroepen, had het zo geregeld dat hij één dag mee mocht met Jan de fuc'er. Jan stond er wel op dat zijn ware naam en gezicht niet in de krant kwam. Ze waren overeengekomen dat er silhouetfoto's bij het artikel zouden worden geplaatst.

Hier begint het verhaal.

Jan ging een schadegeval onderzoeken. Ergens in de provincie. Een boerderij was afgebrand. Uit het politierapport kon hij opmaken dat de brandweer dacht aan kortsluiting. Op zich niet vreemd. Omdat het om een behoorlijk groot bedrag ging, drie ton, had de maatschappij

gevraagd of Jan wilde gaan kijken. Zo werden de meeste opdrachten gegeven. De journalist drukte Jan op het hart om absoluut zijn mond te houden en alleen te observeren.

Bij de afgebrande boerderij hing een typische geur van verbrand hooi. Geurindrukken gingen direct door naar de hersenen. Het was een keuterboerderij die door stadsmensen, die behoorlijk in de slappe was zaten, werd bewoond. Ze hielden een paar paarden en wat kleinvee. Na uitgebreid de situatie in zich opgenomen te hebben en wat digitale foto's te hebben gemaakt was de buurt aan de beurt. De overbuurman was een echte boer. Een boer met een melkveehouderij. Op het erf aangekomen werden ze uitbundig begroet door de boerderijhond. Die sloeg aan en begon behoorlijk lawaai te maken. Gelukkig lag hij aan de ketting. De boer gealarmeerd door de hond kwam uit zijn melkstal. Zo te zien was hij net bezig met het schoonmaken ervan. Jan begroette de boer. Na een omtrekkend en inleidend praatje over het weer sloeg Jan genadeloos toe. Waren ze gisteren thuis?

“Nee, zei de boer.” Ik geloof van niet. Ik heb ze de laatste tijd niet meer samen gezien.

Bingo!!

Waarom verzekeren we ons eigenlijk?